

ÚNOR#2023

OSMÁČEK

ŠKOLNÍ NOVINY

TÉMA:
OSMIČKA
V AKCI

ROZHOVOR, KŘÍŽOVKY,
CESTOPISY, REPORTÁŽE, ZÁBAVA

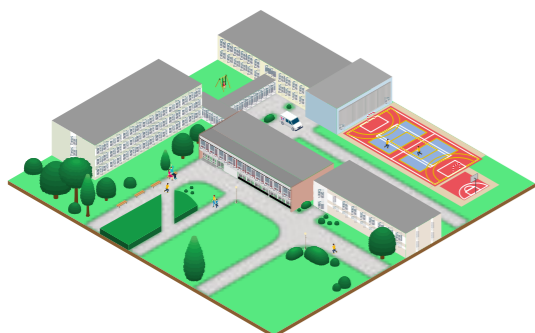

Pokračujeme!

Nadále hledáme dopisovatele a spolupracovníky, pravidelné i příležitostné, z 1. i 2. stupně, amatérské fotografy a výtvarníky, každého, kdo se chce podílet na obsahu našeho školního časopisu.

Přijďte mezi nás!

Uvítáme i nápady, náměty na zajímavé články.

Editorial

Píšeme o všem, co se týká naší školy, žáků, učitelů, vychovatelek a také kuchařek.

Vážení čtenáři, tématem dalšího čísla našeho časopisu **Osmáček** je Osmička v akci. Do práce na jednotlivých článcích se zapojili samotní žáci a projevili značný novinářský talent. Přejeme Vám příjemnou zábavu.

Obsah

3	Krátce
4-5	Rozhovor
6-17	Téma: Osmička v Akci
18	Fotoreportáž
19	Křížovky

Školní akademie 2022

Prvního června 2022 jsme vystupovali v divadle. Každá třída měla připravené jiné téma a dohromady se naše školní představení jmenovalo O ztraceném slabikáři. Vešli jsme dovnitř a čekali jsme ve společenské místnosti a pak jsme šli procvičovat na podium. Když už jsme všichni docvičili, vrátili jsme se zpět do společenské místnosti, tam jsme čekali, až přijdeme na řadu. Šli jsme do zákulisí v dobu, kdy 5. třída dokončovala své vystoupení. Po jejich čísle jsme vyšli na podium a předvedli náš výkon,

všichni tleskali. Nakonec se všechny třídy postupně odebraly zpět na jeviště pro poděkování. Měli jsme obrovský úspěch.

Lucie Hegrová, VII. B

Vánoční laťka

Byla to skvělá soutěž, která mě bavila – byla tam dobrá atmosféra, ale při 1,45 m jsem přeletěl obě žíněnky a pochroumal si rameno a tím to pro mě ten den skončilo. Ale zábava to byla dobrá.

Halloweenská stezka

Na Halloweenu pro malé děti byla přátelská atmosféra, strašidelná stezka je bavila, ale párkrát jsem se tam lekla i já. Bylo fajn, že jsme se stárali na stezce o malé děti – držely se nás a nebály se – spíš se bavily.

KRÁTCE

Vánoční básnické pokusy

*Je Štědrý večer, Vánoc je čas,
na Ježíška čekám.
Přijede včas?
V autě s kufrem plným dárků,
řítí se k nám do baráku,
je na cestě z nákupáku.*

*Koledy jsou slyšet zdáli,
Co na Vánoce jste si přáli?
Někdo hledá panenky
nebo krásné kabelky,
kluci chtějí pastelky,
na vánoční figurky.*

Kolektiv třídy IX. B

*Dneska ráno na Vánoce
začala nám vánice.
Sníh se valil z nebes,
Ježíška nám přines.
Po kapsách měl spoustu
dárků,
přinesl nám hlavně lásku.*

*Navštívili jsme babičku
u vánočního stroměčku.
Dali jsme si vánočku
u malého stroměčku.
Babičce pak na památku
darujeme čokoládku.*

Kolektiv třídy IX. A

Vítězové:

Naučili jsme se pracovat s textem, dohledávat informace, přemýšlet.

Každým rokem (vyjma let doby covidové) se v lounské knihovně scházejí žáci ze základních škol a víceletých gymnázií, aby se utkali ve Velkém vědomostním zápolení ve znalostech literatury a Lounska. Ti nejlepší reprezentují svoji školu v prvním kole soutěže. Pouze pět dvoučlenných týmů se probouje do finále. V tomto školním roce se vítězstvím v obou kategoriích soutěže mohou chlubit Klára Nemcová, Nikol Sismilichová, Marek Borovský a Eliška Krupková, žáci ZŠ Školní Louny.

V kategorii 4. a 5. tříd zvítězil soutěžní tým Nikol a Klárka. Dívek jsme se zeptali:

Jak jste se o soutěži dozvěděly? Podle jakého kritéria do soutěže vybrali právě vás?

Nikolka: O soutěži nám řekly naše třídní učitelky.

Klárka: Hlavně hledaly žáky, kteří rádi čtou.

Připravovaly jste se doma nebo ve škole?

N.: Ve škole i doma asi tak dva měsíce. Důkladně jsme si přečetly ukázky z různých knížek, byla tam i básnička.

K.: Taky jsme si připravovaly různé informace o Lounech.

Jak soutěž probíhala?

K.: V prvním kole jsme přišly do knihovny, našly si lavi-

ci a čekaly. Pak jsme dostaly pracovní list a odpovídaly na otázky. Ty nejlepší si pak pozvala knihovna do finále.

O čem byly otázky?

N.: Hlavně se týkaly ukázek, co jsme přečetly.

Jaká knížka vás zaujala nejvíc?

K.: Od Terezy Pařízkové Ztracený na Nevděku. Ukáz-

ka byla o tom, jak učitel vzal žáky na školní výlet do Žlutic a v noci jim na kopci v lese u táboráku vyprávěl pověst o tom, že se právě na tomto místě nachází vchod do pekla.

N.: Mně se líbila ukázka Hurá na prázdniny – o dvou klucích, kteří jeli o prázdninách navštívit babičku a dědečka. Chtěli překvapit babičku, která pracuje v knihovně. Jak na ni čekali, tak knihovnu prozkoumávali. Dostali se až ke dveřím na půdu, jenže průvan dveře zabouchl a kluky na půdě uvěznil. Pak je všichni všude hledali...

Přečetly jste si na základě ukázky nějakou knížku celou?

N.: Přečetla jsem si Království malých čtenářů aneb noční výprava za ztracenými knihami od Lucie Gebauer.

Na kolik otázek jste neznaly odpověď?

K.: Jenom na jedinou. Zapomněly jsme jméno dědy z knížky Stela a šestnáct huskyů a tím jsme ztratily bod. Druhý nejlepší tým ale o jeden bod přišel taky. Nakonec o vítězství rozhodoval finálový rozstřel.

Vzpomínáte si, co konkrétně rozhodlo?

N.: Vyhrály jsme vlastně díky Klárčině mamince. Zeptali se nás, kdy jela Stela se psy ten závod. A Klárka si to úplně přesně zapamatovala, protože její maminka se narodila ve stejný den, jen o dva roky později.

A co jste dostaly za vítězství?

N.: Diplom a velkou papírovou tašku s dárky. Já tam měla plyšového medvídka, nějaké komiksy, knihu s propiskou.

K.: Já taky, jen místo medvídka plyšového dinosaura. Pojmenovala jsem ho Benedikt po Benediktu Rejtovi, kte-

rého jsem si dlouho nemohla zapamatovat.

Jakou byste jednou chtěly studovat školu? Čím byste chtěly být?

N.: Ráda bych vystudovala Veterinární a farmaceutickou školu v Brně a pak bych chtěla pracovat jako veterinářka.

K.: Já bych se ráda dostala na FAMU, láká mě být režisérkou.

Kategorii 2. stupeň ZŠ a víceletých gymnázií zvítězil tým Eliška Krupková a Marek Borovský.

Jak dlouho jste se na soutěž připravovali vy?

Eliška: Soutěži jsme se věnovali prakticky od jejího vyhlášení. Hlavní podmínkou soutěže bylo důkladné prostudování ukázek z celé řady knih, na něž se potom pořadatelé ptají. Další část soutěže se týká znalosti města Loun a osobností Lounska.

Marek: Příprava byla časově hodně náročná. Věnovali jsme se tomu jak doma, tak i ve škole. Například jsme spolu i celou třídu s paní učitelkou Zákutnou tipovali, na co se v knihovně asi tak budou ptát. Čtrnáct dní před finále jsme se na soutěž intenzivně připravovali doma každý den minimálně hodinu.

Která ukázka vás nejvíc zaujala?

E.: Úryvek z knížky Černobylské dívky od Anne Blackmanové. Knížka je o tom, jak explozi jaderného reaktoru z Černobylu prožívají spolužačky Valentína a Oksana a jejich rodiny, které tragédie bezprostředně postihla. Ukázka mne zaujala natolik, že jsem si potom knížku vypůjčila a přečetla.

M.: Mě zaujal Deník Dory Greyové od Nadi Revilákové, a tom, jak současná dívka objevila na půdě deník židovského děvčete. Zaujal mne způsob, jak je kniha na-

psaná – jak se děj zajímavě posouvá ze současnosti do minulosti. Právě tuhle knížku bych asi doporučil ostatním.

Součástí ukázek byl i úryvek komiksu Tady to smrdí jako čert – z projektu Odsunuté děti společnosti Post Bellum. Co si o zveřejnění příběhu Kurta Kempeho i jeho vzpomínek na postoloprtský masakr myslíte?

M.: To socialistické zahlazování stop po brutální likvidaci Němců, ke které v Postoloprtech po válce došlo, určitě správně nebylo. Lidé se mají dozvědět pravdu...

E.: Pro mne bylo složitější tomu porozumět. Podstatné je, že teď už se o tom svobodně mluví. Pochopila jsem, že svoboda vůbec není samozřejmost.

Vnímáte svou účast v soutěži jako přínos a o co vás Velké vědomostní zápolení obohatilo?

M.: Soutěž mě přesvědčila o tom, že knížky nejsou jenom nuda. Opravdu mě to bavilo.

E.: Přínos? Určitě. Při studiu ukázek jsme se naučili pracovat s textem, přemýšlet, nač se nás pořadatelé zeptají, dohledávat užitečné informace. Zkušenosti se nám při studiu na střední škole budou hodit.

Na jakou školu se chystáte?

E.: Podala jsem si přihlášku na Střední pedagogickou školu do Mostu. Těšilo by mě učit ve speciální mateřské škole.

M.: Mým cílem je Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická v Mostě, konkrétně zdravotnické lyceum. Chci být doktorem.

Žákům a učitelkám děkujeme za precizní přípravu a skvělou reprezentaci naší školy v prestižní vědomostní soutěži.

Halloween

V den Halloweenu se u nás na škole přihodilo cosi neuvěřitelného. Tajemné síly otevřely bránu, která vypustila do budovy školy zvláštní bytosti ze všech světů.

B ylo nutné tajemné síly zastavit! Prazvláštní příšerky by se jinak velice rychle rozšířily úplně všude! A to nejen v naší škole! A tak naši malí hrdinové ze školní družiny se museli vydat na strašidelnou výpravu pro kouzelná slovíčka k zaříkadlu. Ta měla pomoci s uzavřením brány a vše zachránit. Putování začalo! První překážkou byly bludičky, úkolem bylo je pochytat. Zdálo se to jako úkol poměrně snadný. Malí hrdinové splnili a odhodlaně vyrazili za dalším úkolem. Najednou uviděli postavu, vypadala jako muž z minulého století, avšak za okamžik zděšeně vykřikl: „Upír!“ Ten jim nechce ublížit, dožaduje se odpovědi na hádanku, ba dokonce přislíbil potřebné slovo navíc. Upíří hádanka byla ale obtížná, vypadalo to, že výprava k zaříkadlu bude neúspěšná, ale nečekaně nejmenší chlapec vykřikl správnou odpověď!

Upír předal, co slíbil a nechal odvážnou skupinku odejít. Další úkoly malí hrdinové splnili snadno, neboť vodníky přelstili a Bílou paní na poslední pokus také rozesmáli. Čekala je poslední mise, a to vlkodlak. Podivný muž s kuší a sukní mává. v tom okamžiku na muže vyběhl vlkodlak, chvíli s ním zápasil, vypadá to špatně, ale zahnat vlkodlaka se podařilo. Ale jen na malou chvíli. Poslední

slovo získají za zdolání vlkodlaka. Vůbec se nedařilo, vypadalo vše již beznadějně, síla vlkodlaka byla větší. Ale lstí s chytrostí se podařilo zvítězit a vlkodlaka zahnat. Získali tak poslední magické slovo! Provedli rituál, který umožnil bránu pevně uzavřít! Všechny tajemné bytosti, prazvláštní příšerky se podařilo vyhnat a škola byla zachráněna!

Lukáš Machač, IX. B

Velké vědomostní zápolení

V listopadu 2022 se konala v Městské knihovně Louny soutěž Velké vědomostní zápolení. V roce 2020 a 2021 se ale nekonala kvůli pandemii covidu. Každým rokem se jí účastní mnoho škol z Loun.

Ž áci si pečlivě prostudují jednotlivé ukázky z knížek, které nám zadá knihovna, poté přijdou vyplnit otázky. Ze všech přihlášených škol se vybere 5 dvojic, které se mezi sebou utkají v druhém kole.

Z naší školy se účastnily 2 týmy, a to já s Markem Borovským a Tomáš Vodenka s bratrem Radimem. Zapojila se ale i naše celá třída, která nám také hodně pomohla, protože měla na ukázky různé názory. Poté to bylo ovšem jen na nás, záleželo na tom, jak moc se připravíme. Jelikož oba jsme docela dost soutěživí, rozdělili jsme si ukázky a pečlivě je prostudovali, stálo to za to!

První kolo se nám podařilo, postoupili jsme s 82 body. Radim s Tomášem se bohužel nedostali, ale bylo to velice těsné.

Druhé kolo se konalo 11. listopadu od 16:00 hodin. Všech 5 týmů se sešlo a opravdu jsme byli nervózní. Probíhalo to tak, že

v každém kole jsme dostali čistý papír, na který jsme napsali odpověď, každá odpověď se pak četla před porotou a diváky. Když jsme dořešili poslední otázku, šli jsme si dát něco sladkého a čekali na výsledky. Byly to pěkné nervy, ale nakonec jsme vyhráli 1. místo. Proběhlo v nás tolik šťastných emocí, že to nejde ani slovy popsat. Dostali jsme diplom a dárkovou tašku, kde byla i knížka.

V ukázkách byla knížka Černobylské dívky, kterou jsem si po soutěži půjčila, protože mě velice zaujala.

Zjistila jsem, že tato soutěž mi dala hodně zkušeností na střední školu, ale i do celkového života. A tímto bych chtěla moc poděkovat paní učitelce A. Základní, protože bez ní bychom to takhle daleko nedotáhli.

Eliška Krupková, IX. B

Dějepisná olympiáda

Dějepisná olympiáda na naší škole je vyvrcholením celoroční práce našich nejtalentovanějších žáků.

Tohoto projektu se účastní vybrané děti, které svůj volný čas někdy věnují učení se dějepisu a snaží se připravit co nejlépe na školní kolo soutěže, v tomto předmětu více než u jiných předmětů. Takto se snaží zejména Lukáš Machač a Petr Vysloužil. Stejně tak se olympiáda koná i na jiných školách, kde se také vybírají nejlepší žáci, které postupují do okresního kola.

Naši žáci se snažili sebevzdělávat a získávat co nejvíce znalostí o dějepisu, aby mohli uspět v konkurenci. Bohužel, i přes jejich úsilí se jim nepodařilo postoupit do krajského kola. V okresním kole se umístili na 8. a 10. místě. I to je velký úspěch! Studium dějepisu oba chlapce moc baví a o historii se zajímají.

A přesto, že naši žáci se v letošním roce nezúčastní krajského kola, je důležité si uvědomit, že proces sebevzdělávání a snažení se o co nejlepší výsledek je důležitější než samotný výsledek.

Dějepisná olympiáda dala našim žákům příležitost rozvíjet své znalosti a zájem o historii, což jim bude prospívat a budoucnou.

Jan Nožina, IX. B

Rozhovor s pamětnicí

Příběhy našich sousedů – projekt má své pokračování! Dne 13. ledna 2023 vybraný tým šesti žáků třídy IX. B měl možnost setkat se s pamětnicí, s místní sokolkou p. Jarmilou Krupkovou a rozhovor nahrát. V tandemu se svou dcerou zavzpomínala na zajímavé okamžiky ze svého života, dokonce poutavě vyprávěla o situaci během druhé světové války. Postupně zpracováváme získané informace z nahrávky a společně budeme sestavovat i životopis pamětnice.

Tomáš Vodenka, IX. B

Čína - říše za velkou zdí

Společně jsme navštívili vzdělávací program o Číně dne 12. října 2022. Dozvěděli jsme se hodně nových informací od pandy až po známá města a historii Číny.

Čína, oficiálně Čínská lidová republika, leží ve východní Asii. Rozlohou je to 4. největší stát na světě, ale co do počtu obyvatel se jedná o nejlidnatější zemi na světě. Žije zde

téměř 1,5 miliardy lidí, to je více jak šestina obyvatel celé planety Země.

Hlavní město Číny je Peking a nejlidnatějším městem Číny je Šanghaj. Nejznámějším zvířetem je

Panda velká a je zároveň nejohroženějším druhem zvířat na světě. Živí se bambusem a listy. Když v Číně zabijete pandu, tak vám hrozí trest smrti.

Lucie Štruncová, VII. B

Peking

Šanghaj

Středověké přespání ve škole

V roce 2022 pan učitel Procházka uspořádal přespání ve škole na téma středověk. Byli jsme převlečeni v kostýmech, a dozvídali jsme se zajímavé věci.

Nejdříve jsme si na tabuli promítli obrázky a informace ke stavebním slohům, mezitím vybraní žáci připravovali středověkou pochoutku. Potom k nám přišel pan ředitel a dal nám zásoby na náš perný den. Pak přišla chvíle volného času na odpočinek.

Zatím jsme ještě nemohli jít ze třídy ven, protože nám jiní žáci připravovali stezku odvahy. Počkali jsme až do úplné tmy, aby to bylo strašidelné. Po splnění stezky, jsme všichni šli pomoci uklidit školu na ráno. Pak jsme koukali na film, který jsme nedokoukali, protože jsme byli

unavení, a tak jsme si šli lehnout. Za chvíli jsme usnuli. Ráno na nás učitelé byli hodní, protože na nás viděli, že jsme trochu unavení. Byl to zážitek, který nikdy nevymažu z paměti, a doufám, že si to někdy zopakujeme.

Karolína Khýnová, VII. B

Výprava ke kapli sv. Václava

Odpoledne jsme se sešli před školou, když jsme byli všichni, vyrazili jsme směrem na autobus

Do Vlčí jsme dorazili asi tak za 45 minut. Od zastávky autobusu jsme došli ke Kapli sv. Václava. Kaple byla postavena v románském slohu. Kapli postavilo 8 bratrů na počest svého zesnulého otce. Po prohlídce kaple jsme se šli projít po Vlčí. Procházku jsme zakončili na zastávce, kde jsme čekali, až přijede autobus. Během čekání jsme opakovali učivo na test z dějepisu. Po opakování jsme hráli hru s míčkem. Z výletu jsem byl unavený, ale celé se mi to moc líbilo.

Michael Horník, VII. B

Tonda obal - na cestách

Zajímavá ekologická akce, povídali jsme si o recyklaci plastu, skla i papíru. Společně jsme na setkání zjistili, že spalování těchto materiálů je nejškodlivější způsob zbavování se nepoužitelného plastu, skla nebo papíru. Nahlédli jsme tedy do prostředí, jak taková recyklace probíhá. Dokonce jsme měli možnost hmatem vyzkoušet materiály, které recyklací vznikají.

Adam Kříž, VII. B

Výprava na Peruc

Dne 10. listopadu jsme byli s historickým kroužkem v městysu Peruc. Peruc leží v ústeckém kraji, v okrese Louny a nachází se přibližně 15 kilometrů od Loun.

Když jsme přijeli a vystoupili z autobusu před místní školou, vydali jsme se na náměstí Emila Filly. Z náměstí byl vidět kostel sv. Petra a Pavla, ale i zámek. Kostel sv. Petra a Pavla je velký, má žlutou barvu a je ozdobený sochami. Potom, co jsme si kostel prohlédli, přesunuli jsme se k místnímu zámku. Zámek byl nádherný, velký a modrý. Škoda, že byl zrovna zavřený, tak jsme se u něj aspoň vyfotili na památku. Taky jsme si pověděli o jeho historii. Šli jsme dál, až jsme došli k Boženině studánce. Povíдали jsme si o historii Boženy

a knížete Oldřicha. Pak jsme sešli z kopce k Oldřichovu dubu. Oldřichův dub je podle pověstí přes tisíc let starý. Jeho délka je přes třicet metrů. Oldřichův dub už dvakrát překonal požár. Takových zajímavých informací jsme se dozvěděli, že bychom o tom mohli mluvit do rána. Pomalým krokem jsme se vrátili k autobusové zastávce. Nasedli jsme do autobusu a jeli domů. Výlet se mi líbil a užila jsem si ho. Doporučuji se tam jet podívat, Peruc je plná zajímavých památek.

Karla Kovaříková, VIII. A

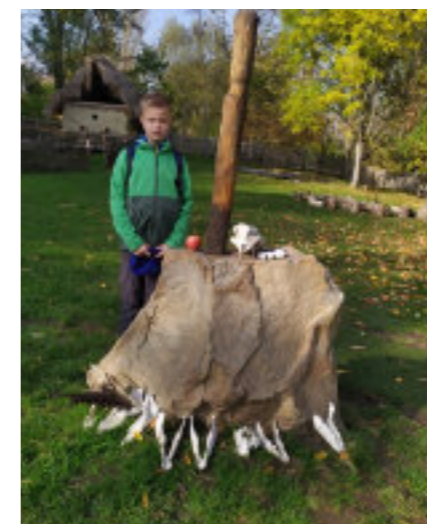

Archeoskanzen Březno

Archeoskanzen je naleziště pravěkých artefaktů, kde se nachází stavby z keltského, germánského a slovanského období.

Viděli jsme sluneční hodiny z kamene, pohřební jámu, pozůstatky pece na železo, kamenný vrták, kameny na drcení mouky a také prasata, která se tam chovají. V roce 1945 zde byly objeveny pravěké hroby.

S Vojtou jsme si vyzkoušeli mletí mouky starodávným způsobem. Také jsme zkoušeli vrtání do kamene z doby železné. Paní průvodkyně nás vzala na prohlídku celým skanzenem.

Vyprávěla nám o obydlí všech kmenů, které tu žily. Vyprávěla nám o tom, že hroby vyplavila voda. Obydlí pravěkých lidí byla skromná. Keltové, Germáni a Slované měli jinou řeč než my. Na tomto území lidé chovali různé druhy zvířat. Cestou zpět na vlak jsme šli velmi rychle, Pěťa dokonce běžel. Vlak jsme stíhali na poslední chvíli. Já jsem pak šel s babičkou domů a ostatní si ještě šli do školy pro své věci.

Jan Jonáš, VI. A

Šachový turnaj

Jednoho dne se nás paní učitelka zeptala: „Kdo z vás umí hrát šachy?“ zvednul jsem ruku já a spolužák Tony, vůbec jsme netušili, proč se ptá?

Hned druhý den jsme zjistili, že jsme přihlášení do Šachového turnaje v Postoloprtech. Termín turnaje jsme nevěděli. A najednou nová informace: „Turnaj už je za tři dny!“ Nečekaně jsem zazmatkoval: „Co budu dělat?“ pověděl jsem si a hrůza v očích byla nepopsatelná!

A očekávaný den byl tady! Všichni jsme se sešli na vlakové zastávce a poté

zvesela vyjeli. Při úvodní prezentaci na Základní škole v Postoloprtech nás přivítala milá p. učitelka, doprovodila nás do hlavní místnosti turnaje a my čekali na slavnostní zahájení. Vedoucí soutěže, také vedoucí domácího šachového kroužku, nám všem vysvětlil pravidla. Každý hrál sedm kol a všechny body se pak počítaly dohromady, upozornil také na číslo stolu a přiřazenou barvu figurek. A je to tady! Chvilé

prvního kola, já hned na začátek dostal nejzkušenějšího kluka z šachového kroužku. Ale to je hra! Úspěchem bylo, že z chlapců, kteří společně se mnou reprezentovali na turnaji naší školu, jsem získal jako druhý nejvíce bodů, což mě samozřejmě moc potěšilo, ale hlavně ze setkání s ostatními šachisty jsme si odvezli nové zážitky i malé zkušenosti.

Karel Parma, IX. B

Komiks

Byl pátek dvě hodiny odpoledne, normální den jako vždy. Hned po obědě nás pan ředitel požádal o výpomoc s vytvářením komiksu o 17. listopadu. Čekali jsme, že nás bude víc, ale sešlo se nás pouze pět i s panem ředitelem. Ze začátku jsme to chtěli vzdát,

protože jsme si nedokázali představit, jak uděláme demonstraci ve čtyřech lidech. Nakonec jsme se do toho pustili a začalo se dařit.

Už předem jsme vyrobili transparenty a policejní štíty z kartonu. Obušky byly z izolace na trubky. Ale kde vzít zástupy policajtů? Stačila

jedna lavička, opřené papírové štíty a růžové papuče od Káti místo policejních bot. Začali jsme fotit. Bylo tam víc zábavy než práce.

Moc jsme si to užili a výsledek byl unikátní a chtěli bychom poděkovat panu řediteli, že to s námi nevzdal a dotáhl až do konce.

Královská cesta

Naše třída vyrazila na akci Praha hravě, tentokrát téma bylo královská cesta. Začala u Prašné brány a končila na Staroměstském náměstí.

Na začátku jsme se rozdělili do cechů (skupina lidí, kteří mohou dělat pouze určité řemeslo), cestou nám byly pokládány různé otázky, většinou dějepisné, vztahující se k historii královské cesty, za které jsme získávali body. Na konci cesty jsme dostali za úkol vyhledat určité erby na orloji.

Patřil jsem k vítěznému cechu, získali jsme nejvíce bodů za správné odpovědi.

Výlet se všem žákům moc líbil, všichni si den hezky užili. Jsme bohatší o zážitky a nové znalosti.

Jan Kopecký, IX. B

Duby - Niky Schořová a Ráďa Stehlíková z 5. B

*Jednoho dne se třídu,
udělali jsme věc velikou.
Přinesli jsme kelímky
a žaludy veliký.
Žaludy rostly, rostly, ale nevyrostly.
Jenom dva vyrostly a ostatní zarostly.
Řekli jsme si dost
a měli velkou zlost.*

Příběh z parku - Klára Nemcová, 5. B
Můj žalud stále jenom žalud zatím nevyrostl. Ale to je jiný příběh. Začalo to kdesi v parku. Můj žalud právě vyrostl v žalud tak, jak ho znám já. Řekl, že už nebude u sester a bratrů. Že půjde do světa. Seskočil ze stromu, ale nedomyslel to. Žalud nemá nohy, kam se dostanu? Asi nikam, to byla chyba. Tak tam ležel. Jednou se tam prohnal kos. Jindy zase běhal pes. A pak jsem tam byla já. Od pohledu se mi líbil. Hodně času se mnou strávil. A tak tu o něm povídám.

Dub ve třídě - Milan Stoklásek, 5. B

Byl jednou jeden žalud a měl veliké štěstí. Jeden kluk jménem Martin ho bez dovolení vzal. Vzal ho do školy a zasadil ho do malého květináče. Zasypal ho hlínou. Dal ho na školní parapet. Byl tam hodně dlouho. Praskl, protože viděl, co se v té třídě děje. Děti běhaly sem a tam a on nic nedělal. Jenom se válel. Když praskl, tak pomalu začal růst. Vyrostl ze všech žaludů nejvíce. Teď se kouká na všechny ty uličníky, co jsou ve třídě. Už má přes patnáct centimetrů. Je to velký kluk – dub.

Malá ukázka toho, co jsme v poslední době prožili

Lyžák 2023

WE LOVE 3D PRINTING!

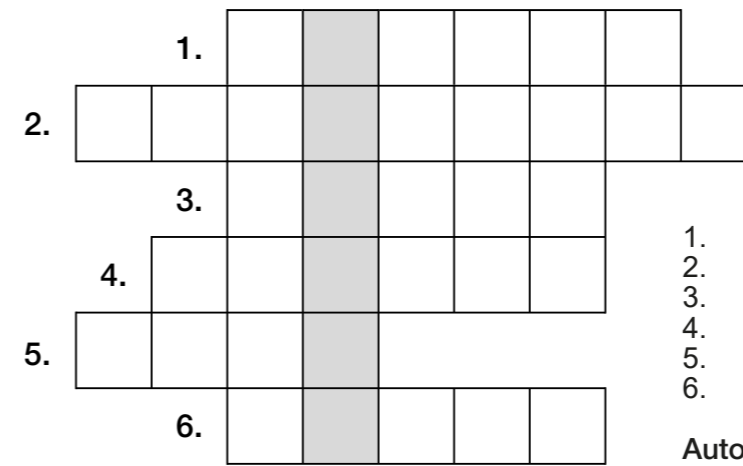
Návštěva divadla, kde jsme sledovali hudební program Orbis pictus

Zapojili jsme se do projektu Školní ligy – „Házená pro všechny“

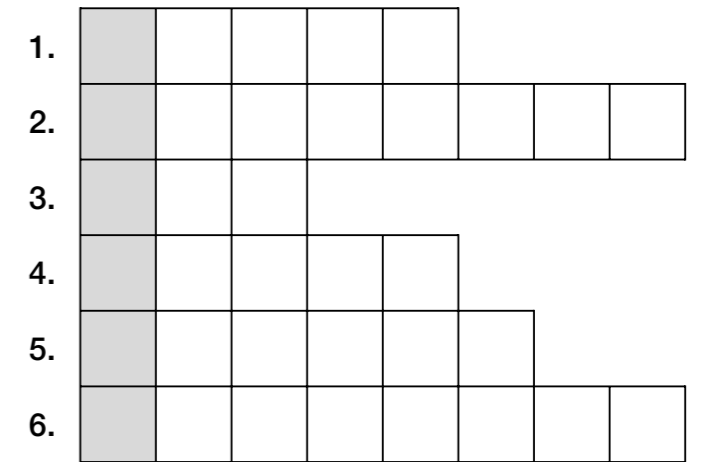
WE <3 ROBOTS!

Africké bubny ve škole

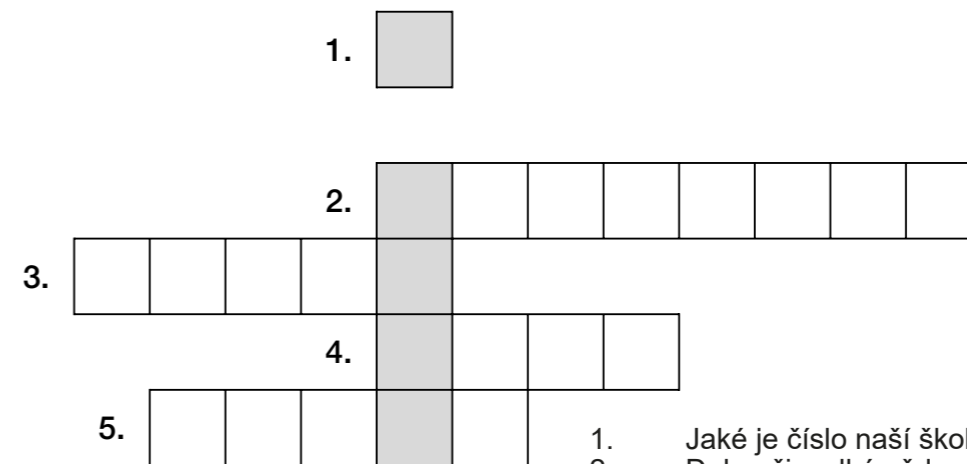
1. Huňaté bílé zvíře žije v polárních oblastech
2. Strom plodící olivy
3. Jeho mláďata jsou selata
4. Živočich s kapsou na břiše
5. Území většinou porostlé trávou
6. Červená hlavička a klove do stromu

Autorkou tajenky je Tereza Schořová, 5. B

1. Dravý pták podobný orlu
2. Osvěžující napoj
3. Sluchový orgán
4. Nástroj na stříhání
5. Kyselé ovoce
6. Ochrana přírody

Autorkou tajenky je Máša Khimchenko, 5. B

1. Jaké je číslo naší školy
2. Dokonči: velké vědomostní z.....
3. Jaké je křestní jméno pana ředitele
4. Jak se jmenuje pramen nedaleko naší školy
5. Jak se jmenuje naše město, ve kterém sídlí naše škola

Naše škola se jmenuje...

Autorkou tajenky je Nikol Sismilichová, 5. B

www.8zsln.cz

info@8zsln.cz

+420 415 652 310

facebook.com/zslouny